

Jongeren bij de Rode Morgen

heten je welkom op zondag 27 juni van 13.00-17.00 u in het Westerpark in Amsterdam

2-6-2010 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

CAO's komen en CAO's gaan, de echte problemen, wat doen we daaraan?

Met acties bij ECT en Norfolk en een afgewezen CAO bij APMT is het CAO-seizoen tot nu toe niet geruisloos verlopen. Toch zijn de meeste CAO-akkoorden niet meer dan een pas op de plaats: geen grote vooruitgang, geen grote verslechtingen, vage afspraken over een sector-CAO, het pensioen, de veiligheid en dergelijke. Maar een pas op de plaats betekent niet dat er niets verandert.

De helft op een pulpcontract

Bij het uitdelen van de Volle Lading bij Uniport kwamen die veranderingen ter sprake. In de kantine zaten Uniporters, ILS-ers en RPS-ers. De helft van de aanwezige collega's bleek te

werken op een pulpcontract. De Uniporters hadden allemaal een vaste baan. De RPS-ers waren allemaal werkloos met een oproepcontract. Van de ILS-ers hadden de meesten een tijdelijk contract. Een ILS-collega was bijna aan zijn vaste contract toe en werd door ILS daarom voor drie maanden en een dag naar de WW verbannen: weg opgebouwde rechten. Een andere ILS-collega (dik in de 40) was net terug uit drie maanden en een dag WW: voor hem stond de teller weer op nul. Op pulpcontracten kun je geen toekomst bouwen: dat gold altijd voor jong, maar inmiddels ook voor oud. Met pulpcontracten word je rechteloos.

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

Neem een abonnement op de Rode Morgen

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement (drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam
Adres
Plaats
Bedrijf

Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam 2-6-2010

Meer dan de helft op een flexibel rooster, iedereen een ander loon

Maar daarbij bleef het niet: meer dan de helft werkte niet op een vast rooster. Als RPS-er is een rooster sowieso een lang vervlogen droom. De roosters bij ILS zijn ook van elastiek. Flexibele roosters zijn slecht voor je gezondheid en je sociale leven.

En ook de lonen lopen sterk uiteen. Zo ongeveer zestig collega's gingen die dag aan de slag, zestig collega's die samen het enige werk doen dat waarde schept: productieve arbeid. Maar voor hetzelfde werk worden die collega's zeer verschillend betaald. Drie CAO's dus Uniport-, ILS- en RPS-lonen. En binnen die CAO's loonschalen en jongerenschalen en voor de RPS-ers ook nog de knik. Met loonverschillen wordt het algemene loonpeil steeds verder verlaagd.

Wat die dag bij Uniport kon worden vastgesteld, kan bij alle havenbedrijven worden vastgesteld: toename van de pulpcontracten, toename van flexi-

bele roosters, toename van ongelijke lonen, toename van het aantal verschillende CAO's. Die veranderingen gaan gewoon door, ondanks de pas op de plaats in de CAO-akkoorden. Die veranderingen gaan extra snel: eerst door het intreden van de crisis en nu door de toename van het werk. Zo werkt de kapitalistische concurrentie. Zo pakt het streven naar maximale winst uit, als de havenarbeiders daar niet gezamenlijk tegen in actie komen.

Alleen samen kunnen deze problemen opgelost worden

Voor de collega's met pulpcontracten, lage lonen en flexibele roosters bieden de afgesloten CAO's geen enkel perspectief. Voor de collega's met een redelijk loon en een vaste baan wordt de dreiging om die verworvenheden te verliezen alleen maar groter. De CAO-akkoorden hebben deze problemen niet opgelost. Integendeel: de CAO-akkoorden geven de bedrijven vrij spel om op de ingeslagen weg door te gaan. De problemen kunnen ook niet met bedrijfs-CAO's worden opgelost. De problemen kunnen

De banken eisen keiharde bezuinigingen als voorwaarde voor financiële 'hulp'. De EU bracht maar liefst € 110 miljard bijeen omdat zij bang is dat een Grieks staatsbankroet een kettingreactie teweeg zou kunnen brengen. Toch bleef de Griekse rente stijgen en de eurokoers dalen. Hierop geven de EU-landen en het IMF snel voor € 750 miljard garanties af voor EU-landen die hun schulden niet meer kunnen afbetalen. Nederland droeg hieraan €24,5 miljard bij.

Dat de EU zo snel na elkaar steeds grotere maatregelen moet nemen, is een uiting van de diepe crisis waarin de crisisbestrijding zelf verkeert. Daarom leggen regeringen in heel Europa hun bevolking nu keiharde bezuinigingen en lastenverzwaringen op, om geld binnen te halen voor de redding van andere staten en tegelijk de eigen staatsfinanciën te stabiliseren. In Duitsland is belastingverlaging van de baan en bespreekt de regering welke belastingen omhoog moeten. In Groot-Brittannië ligt het begrotingstekort met twaalf procent maar net onder dat van Griekenland. Tot de verkiezingen hielden de Britse partijen zich gedeisd. Vanaf nu gaan ze miljarden uit de gewone mensen persen – het Britse tekort is dit jaar bijna zo groot als de hele Griekse staatschuld.

Dit zal in Nederland net zo gaan – na 9 juni. De regering liet het CPB 'uitrekenen' dat de bevolking nu € 29 miljard moet opbrengen. En alle parlementaire partijen zijn het er over eens dat er bezuinigd moet worden.

'Volkeren van Europa sta op!'

De arbeiders- en vakbondsbeveging moet zich voorbereiden op grove aanvallen op hun levenspeil, hun baan, hun rechten en de sociale voorzieningen. Daarom is brede solidariteit met het strijdbare Griekse volk van belang voor alle werkers in de EU. Als de Grieken successen behalen, is dat een klap voor het gecoördineerde crisisprogramma van de hele EU – dat elke EU-regering wil uitvoeren. De tegenstellingen zullen snel verscherpen.

Op 4 mei hing aan de Akropolis in Athene de leus: 'Volkeren van Europa sta op!' Deze EU-maatregelen maken het noodzakelijk voor de arbeiders om gezamenlijk op te trekken – dus over de grenzen heen gecoördineerd te vechten.

Er is geen kapitalisme zonder crises. Er is wel een alternatief voor dit crisiskapitalisme met al zijn problemen: het echte socialisme. Voor de toekomst van de werkers geldt: arbeiders van alle landen verenigt u!

van 60 naar 65 jaar te verhogen. De vakbonden dreigen met meer acties als de regering- Sarkozy de plannen niet intrekt. Ook in Portugal werd massaal actie gevoerd tegen de afwenteling van de crisislasten.

Het gewone volk moet betalen

In de media worden de Grieken beschuldigd van belastingontduiking, fraude en potverteren. Ze zouden met 53 jaar met pensioen gaan en maar 30 uur per week werken, maar volgens Eurostat is de pensioenleeftijd in Griekenland gemiddeld 61,4 jaar (in de EU als geheel gemiddeld 61,1 jaar) en ligt de gemiddelde werkweek op 42,0 uur (EU: gemiddeld 40,3 uur). Met leugens rechtvaardigen EU en IMF de zware lastenverhogingen en inkomensverlagingen.

Een Griekse ambtenaar gaat er twintig procent op achteruit als de plannen doorgaan. De banken proberen zo de kosten voor hun redding af te wentelen op de gewone Grieken. Die kunnen op deze manier massaal minder kopen, waardoor de economie verder verslechtert, de belastingen verder dalen en de staatstekorten stijgen – zo verslechtert de Griekse economie verder.

Veroorzakers van de verslechteringen van de Griekse staatsfinanciën zijn de internationale

monopolies en banken. Zij hebben grote delen van de economie de afgelopen jaren opgekocht en grote winsten behaald met de financiering van de Griekse staat en met speculatie daarmee. Aan de huidige herfinanciering tegen veel hogere rente verdienen zij nog meer. Omdat vooral grote Europese banken in Griekse staatsleningen hebben belegd, komt het helpen van Griekenland neer op het helpen van die banken. Alleen al vanuit Duitsland is er € 40 miljard belegd in Griekse staatsobligaties. Die beleggingen zijn nu gegarandeerd door de € 750 miljard van de EU.

Redding banken brengt staten in crisis

Met zo'n 27.000 miljard dollar hebben westerse staten na het uitbreken van de internationale kredietcrisis de banken en andere monopolies gesteund. Met deze crisisbeheersing hebben zij de staatsschulden onbeheersbaar vergroot. Nu kunnen veel staten rente en aflossingen niet meer opbrengen, de belastingen kunnen het begrotingsgat niet meer dichten. Het gaat allang niet meer om het dreigende staatsbankroet van Griekenland alleen. De Griekse staatschuld is € 273 miljard. Dit is slechts 3,14 % van de € 8690 miljard aan staatsschulden in de hele EU.

alleen worden opgelost als de havenarbeiders gezamenlijk in actie komen voor:

- **Alle ontslagen havenarbeiders terug in de haven!**
- **Weg met pulparbeid, havenwerk alleen op vaste**

contracten!

- **Weg met jongerenlonen, loonschalen enzovoort, gelijk loon voor gelijk werk!**
- **Weg met flexibele roosters, havenwerk alleen op vaste roosters!**

Eén voor allen, allen voor één bij APM solidariteit leeft

Maandagmiddag 1 juni om twaalf uur zijn de collega's bij APM op de Maasvlakte na de pauze blijven zitten. De directie wil een collega kraanmachinist ontslaan. De reden? Uit een onderzoek zou gebleken

zijn dat hij schuldig is aan het veroorzaken van schade en daarom al was geschorst. Er is een container uit het juk gevallen, de directie geeft verder geen uitleg. De collega's zeggen: 'dat had mij ook kunnen

overkomen'. Zij pikken het niet, dat het werk en de toekomst van hun collega wordt afgepakt en zij besluiten zelfstandig tot een staking.

De jongens met een jaarcontract doen allemaal mee. Een bestuurder van FNV Bondgenoten probeert daarna te bemiddelen tussen de havenwerkers en de APM-directie. Dit levert niets op. De bestuurder zegt: 'het is een individuele kwestie'. Nou en? Eén voor allen – allen voor één: dat moet het motto zijn van alle bonden. De collega's hebben een andere opvatting dan de bestuurder: 'ik kan morgen ook schade maken'.

De opkomende ploeg bespreekt de situatie met de gaande ploeg en neemt de staking over. 'Er hoefde maar gevraagd te worden: gaan we door met staken? En gelijk alle klauwen omhoog!' Dinsdagmiddag begint de APM-directie te dreigen met ontslag, maar de opkomende middagploeg komt tevooren voor de poort bijeen. Spil 1 en 4, die vrij zijn, zijn uit solidariteit ook gekomen. Er staan dan inmiddels drie politiewagens en twee motoragenten voor de poort. In wiens belang? Een jonge collega vertelt: "Toen ik begon, handelde ik 25 containers per uur af. Dat zijn er nu 35. De lat ligt hoger. Doordat je harder draait, heb je meer risico's. Vorig jaar waren

er op de terminal 1100 schadegevallen, maar niemand is ontslagen. Het kan ons allemaal gebeuren".

De ontslagen collega had kort geleden een functioneringsgesprek: niets aan de hand, hij werd geprezen. Hij heeft 20 jaar ervaring en is ook mentor, hij leidt zelf kraanmachinisten op.

En dan wordt hij na één fout direct ontslagen. Een collega merkt op: "Je bent bang om naar buiten te gaan en schade te maken. Straks raak ik ook een doos. Vorig jaar kreeg een kraanmachinist nog als straf: hij mocht drie maanden niet meer op de kraan, moest aan dek. Het kan ons allemaal gebeuren, maar nu is het niet meer een standje of een berisping, nee de zak. Daar zijn we nu hard voor bezig om dat tegen te houden."

De directie wil het hard spelen, maar dinsdagavond rond twaalfen wordt een compromis gevonden: er komt een onafhankelijk extern onderzoek naar het ongeluk en de daaropvolgende procedure. Tot de uitslag in drie weken wordt de kraanmachinist niet ontslagen. Het compromis is door de avondploeg en de nachtploeg goedgekeurd, waarop de nachtploeg ging werken.

Griekenland: voorbeeldige strijd vindt navolging

Op 20 mei legden de Griekse werkers voor de vierde keer dit jaar met een nationale staking het openbare leven stil. Zij weigeren voor de kosten van de crisis op te draaien. Grote demonstraties in Athene en Thessaloniki, waarbij demonstranten het ministerie van arbeid bezetten. Anastasios Varounis van de Communistische Organisatie Griekenland (KOE) bericht dat nieuwe strijdvormen worden toegepast, zoals bezettingen van regeringsgebouwen en van een televisiestation – waarbij afgedwongen werd dat de eisen van het volk zouden worden uitgezonden. De KOE organiseert ook regelmatig rondgangen door woongebieden met een luidsprekerinstallatie tijdens het TV-journaal, om het mediamonopolie te doorbreken.

Op dezelfde dag in mei werden in veel Spaanse steden demonstraties gehouden tegen het crisisprogramma van de regering Zapatero. Die kondigde vijf

procent salarisvermindering aan voor ambtenaren en het schrappen van toelagen voor gezinnen en gepensioneerden. De vakbonden daar hebben opgeroepen tot een algemene staking op 8 juni. Op 19 mei werd er in de Roemeense hoofdstad Boekarest gedemonstreerd door 50.000 woedende arbeiders en gepensioneerden – mannen en vrouwen – tegen verlaging van de lonen in de publieke sector met 25 procent per 1 juni en tegen korting op de pensioenen en sociale uitkeringen met 15 procent. De regering wil verder 70.000 ambtenaren ontslaan en de belastingen verhogen. Dit crisisprogramma is ook door de EU en het IMF gedicteerd. De vakbonden willen op 31 mei een algemene staking uitroepen, als de regering de maatregelen niet intrekt.

Op 27 mei demonstreren en staken meer dan honderdduizend Fransen tegen regeringsplannen om de pensioenleeftijd